

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ – ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Έλληνες λογοτέχνες

Ελευθεριάδης, Θεόφιλος. *Των κοχυλιών και του αίματος: σπονδυλωτή μυθιστορία*. Αθήνα: Εστία, 2008. (Μ ΕΛΕ)

«Οκτώ χιλιάδες χρόνια πριν από τις μέρες μας, τα κοσμήματα που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι της Νοτιοανατολικής Ευρώπης ήταν συχνά φτιαγμένα από κοχύλια. Στο βιβλίο αυτό εξιστορείται η διαδρομή ενός τέτοιου κοσμήματος, με όλα τα ταξίδια που η μοίρα του επιφύλαξε κι όλους τους ανθρώπους που ευεργετήθηκαν από την αγάπη που έκρυβε.

Άνθρωποι συνηθισμένοι και άνθρωποι ξεχωριστοί σμίγουν και

χωρίζουν στην προϊστορική Μακεδονία. Γνωρίζουν την απληστία και το φθόνο στη νεολιθική Θεσσαλία. Δημιουργούν και καταστρέφουν στην προομηρική Τροία. Διακινδυνεύουν στις πανάρχαιες θάλασσες. Εμπορεύονται στη Μεσοποταμία. Πολεμούν στη μινωική Κρήτη. Κάνουν πειρατικές επιδρομές στη χεπιτική Μικρά Ασία. Μπολιάζουν βίαια την Κύπρο με τον μυκηναϊκό πολιτισμό. Και γυρνούν τον τροχό της ανθρώπινης ιστορίας μέχρι που το τραγούδι των κοχυλιών να γίνει μοιρολόι για ανόσια ανθρώπινα έργα. Ένα συναρπαστικό ταξίδι

στο παρελθόν μας.»

- από το οπισθόφυλλο

Μαρής, Γιάννης. *Ο άνθρωπος του τραίνου. Μαρίνα*. Αθήνα: Ατλαντίς, [2014]
(Μ ΜΑΡ)

«Έναν άνθρωπο ζωντανό μπορείς να τον πολεμήσεις σαν αντίπαλο. Ένα φάντασμα όμως πώς; Μια άψογη γυναίκα, που είναι ευτυχισμένη κοντά στον τέλειο σύζυγό της και τα παιδιά της, συναντά σε μια εκδρομή της στην Επίδαυρο ένα φάντασμα, το φάντασμα της μεγάλης αγάπης. Έναν άνθρωπο που είναι από χρόνια νεκρός! Ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος; Εκείνος που τον αγάπησε μέσα στην κρίσιμη ώρα της Κατοχής; Ένας άλλος που του μοιάζει; Ο ίδιος δε λείπει τίποτα. Η γυναίκα δεν θα μάθει ποτέ. Αυτή η απροσδόκητη συνάντηση,

είναι αρκετή να καταστρέψει την ήρεμη ευτυχία της;»

- από το οπισθόφυλλο

Πάρνης, Αλέξης. *Ο άλλος εμφύλιος: μυθιστόρημα*. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2014. (Μ ΠΑΡ)

«Ο Γιάννης Δερβένης, που πολέμησε στον Εμφύλιο με τον κυβερνητικό στρατό, φεύγει το 1951 για την Αμερική, για να ασχοληθεί με το μεγάλο πάθος του, τον κινηματογράφο. Κατά τη διάρκεια του πολέμου είχε ήδη απαθανάτισει κάποια σημαντικά γεγονότα, όπως την ανατίναξη του κτηρίου της φιλοχιτλερικής οργάνωσης ΕΣΠΟ απ' την πατριωτική οργάνωση ΠΕΑΝ. Το γεγονός αυτό γίνεται αφορμή της γνωριμίας του στις ΗΠΑ με τον σημαντικό ομογενή Σπύρο

Σκούρα, αφεντικό της "Τουέντιθ Σέντσουρι Φοξ", που φιλοδοξεί να κάνει μια ταινία για το πρώτο μεγάλο αντιστασιακό σαμποτάζ στην κατεχόμενη Ευρώπη. Στην προσπάθειά του αυτή, θέλει να αναλάβει το σενάριο ο ίδιος ο Δερβένης και να εντάξει στην ταινία τα αυθεντικά φιλμ της ανατίναξης. Τότε ο Δερβένης βρίσκεται μπροστά στη μεγάλη ευκαιρία της ζωής του. Αρχίζει η γνωριμία του με την αμερικανική πραγματικότητα, η επαφή του με τον απόδημο Ελληνισμό και τους καημούς του, αλλά και η αποτίμηση της εμφύλιας τραγωδίας με πιο αξιόπιστα κριτήρια. Ένα παιχνίδι της μοίρας όμως τον αναγκάζει να επανέλθει στην Ελλάδα, όπου θα εμπλακεί σε μια απίστευτη σκοτεινή ιστορία που θα αλλάξει τη ζωή του για πάντα.»

- από το οπισθόφυλλο

Σκαμπαρδώνης, Γιώργος. *Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος: διηγήματα, 2004-2009*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 2009. (Δ ΣΚΑ)

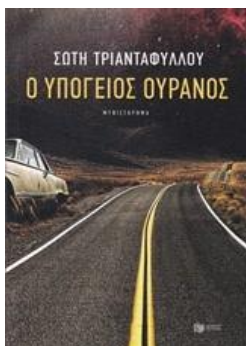

«Τα άφεγγα μέρη, οι αναδιπλώσεις της μνήμης, οι υπόγειες κρύπτες. Το ανεπαλήθευτο, το παίγνιο, οι εμμονές: το νερό, η θάλασσα, η υπέρβαση της αντοχής, η απώλεια. Οι δύσκολες σχέσεις, η φθορά, η κρίσιμη στιγμή που φέρνει την αλλοίωση και σε ορίζει. Η μοναχικότητα, τα ζώα, ο φόβος, η πνιγμονή, ο ακρωτηριασμός, η πτήση, το αναπάντεχο. Η μεγάλη αναμονή, η ματαιότητα, η ιστορία που διαβρώνει το τώρα. Η ειρωνεία του τυχαίου που μεταβάλλει τα πάντα. Τα μεγάλα

κατορθώματα που γλυκαίνουν παλιές μαχαιριές. Το κενό, ως μουσική που πυκνώνει και παρηγορεί. Σταθερά θέματα που φεύγουν, επανέρχονται μεταμφιεσμένα κι αντανakλούν σε 27 διηγήματα υφασμένα πάνω σε σταθερές, αόρατες γραμμές και σε ρευστά σχέδια, μεταξύ μιας υπερθεν μοίρας και του σουρεαλισμού της πραγματικότητας, μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος.»

- από το οπισθόφυλλο

Τριανταφύλλου, Σώτη. *Ο υπόγειος ουρανός: μυθιστόρημα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2010. (Μ ΤΡΙ)

«Ο "Υπόγειος ουρανός" είναι το τρίτο μυθιστόρημα της Σώτης Τριανταφύλλου, που πρωτοεκδόθηκε το 1998 από τις εκδόσεις Πόλις. Πρόκειται για την ιστορία της ελληνοαμερικανικής κοινότητας σε μια βιομηχανική πόλη της Ιντιάνα και για την περιπέτεια του νεαρού Μπίλλυ Μόρροου (πρώην Μωρόπουλου), που προσπαθεί να απαλλαγεί από την ταυτότητα του μετανάστη δεύτερης γενιάς: ο Μπίλλυ ζει μια αμερικανική ζωή και μια αμερικανική εμπειρία· την αγάπη για τους αγώνες των αυτοκινήτων· τη λαχτάρα της περιπλάνησης· την τζαζ του Γουές Μοντγκόμερ· τα βιβλία για την κατάκτηση της Δύσης· τον έρωτα με μια άρρωστη κοπέλα που τη λένε Λουτσία και μένει σε καταυλισμό με τροχόσπιτα. Ο "Υπόγειος ουρανός" είναι το χρονικό μιας περιπλάνησης και μιας ήττας· ένα μυθιστόρημα εμπνευσμένο από τα μεταναστευτικά χρονικά κι από τα "Σταφύλια της οργής", από τον Ρος Λόκριτζ και τον Κένεθ Ρέξροθ· ένα αμερικανικό μυθιστόρημα γραμμένο στα ελληνικά.»

- από τη Βιβλιονέτ

Ξένοι λογοτέχνες σε ελληνική μετάφραση

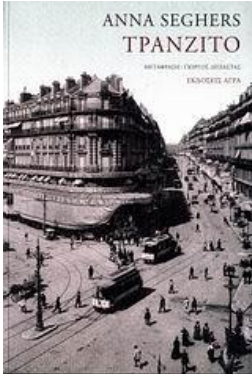
Anders, Stefan Paul. *Ο Γκρέκο ζωγραφίζει τον μεγάλο ιεροξεταστή*. Αθήνα: Athens Review of Books, 2013. (Μ ΑΝΔ)

«Όταν γίνεται λόγος για τον Μεγάλο Ιεροξεταστή, το μυαλό μας πηγαίνει, σχεδόν αυτόματα, όχι σε κάποια συγκεκριμένα ιστορικά πρόσωπα που κατείχαν αυτό το αιμοσταγές αξίωμα, αλλά σε κάποιο λογοτεχνικό ή καλλιτεχνικό έργο. Συνήθως το μυαλό μας πηγαίνει στον θρύλο του Μεγάλου Ιεροξεταστή του Ντοστογιέφσκι ή στον διάσημο πίνακα του Γκρέκο. Για να αποδειχθεί ακόμη μία φορά ότι η τέχνη "αποθανατίζει". Ο Στέφαν Άντρεις (1906-1970) πρέπει να είχε σαφή συνείδηση της αλήθειας αυτής όταν μέσα στον γερμανικό ζόφο του 1935

έγραφε τη νουβέλα "Ο Γκρέκο ζωγραφίζει τον Μεγάλο Ιεροεξεταστή". Με αφορμή τον διάσημο πίνακα του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου και σε διάλογο με τον Ντοστογιέφσκι, ο Άντρες παρουσιάζει μια αλληγορία για τον ναζισμό και τον ολοκληρωτισμό, που με πολύ έξυπνο τρόπο κατάφερε να "περάσει" κάτω από τη μύτη των λογοκριτών του Τρίτου Ράιχ.»

- από το οπισθόφυλλο Seghers, Anna. *Τράνζιτο*. Αθήνα: Εκδόσεις Άγρα, 2006. (M SEG)

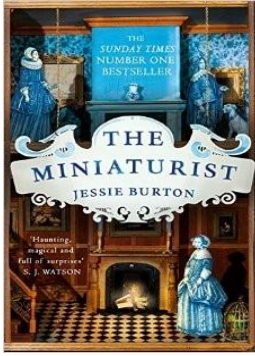
«Μασσαλία 1940. Παλιοί μαχητές του Ισπανικού Εμφυλίου, λιποτάκτες, Εβραίοι, συγγραφείς, καλλιτέχνες και Γερμανοί αντίθετοι με τον ναζισμό -κάποιοι απ' αυτούς πρόσφυγες στη Γαλλία από το 1933, όπως η Άννα Ζέγκερς-, όλοι αυτοί που η Βέρμαχτ κυνηγά βρίσκονται με την πλάτη στραμμένη στη Μεσόγειο, με την αναμονή μιας υποθετικής επιβίβασης σε κάποιο πλοίο προς την ελευθερία. Και αν η Μασσαλία βρίσκεται ακόμα σε ελεύθερη ζώνη, κανένας μεταξύ των φυγάδων δεν έχει αμφιβολίες για την επικείμενη ολοκληρωτική κατοχή της Γαλλίας. Η φωνή και το βλέμμα του

άνωνυμου αφηγητή παίζουν εδώ το ρόλο του οδηγού. Εισερχόμαστε λοιπόν μαζί του στο εσωτερικό των καφενείων του Παλιού Λιμανιού. Στα δρομάκια της πόλης, ο άνεμος μιστράλ διασκορπίζει τα χαρτιά και παλιές εφημερίδες, όπως το κάνει με αυτούς τους άντρες και τις γυναίκες που ελπίζουν να θέσουν τον ωκεανό ανάμεσα στη βαρβαρότητα και τον εαυτό τους. Τα υπερπλήρη τυφλά ξενοδοχεία χρησιμεύουν για προσωρινές κρυψώνες όπου άνθρωποι ζουν και πεθαίνουν. Οι έρωτες που γεννιούνται είναι προσωρινοί και υπονομευμένοι εξαρχής από την εμμονή της αναχώρησης και τον ανώνυμο τρόπο της αναγκαστικής, ίσως οριστικής εγκατάλειψης της Ευρώπης. Δύο άντρες αγαπούν την ίδια γυναίκα, ενώ αυτή αναζητά τα ίχνη ενός τρίτου, συγγραφέα, ο οποίος στο μεταξύ έχει αυτοκτονήσει...»

- από το οπισθόφυλλο

Ξένοι λογοτέχνες

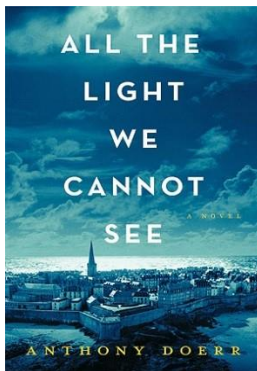
Burton, Jessie. *The miniaturist*. London: Picador, 2014. (F BUR)

«On an autumn day in 1686, eighteen-year-old Nella Oortman arrives at a grand house in Amsterdam to begin her new life as the wife of wealthy merchant Johannes Brandt. Though curiously distant, he presents her with an extraordinary wedding gift: a cabinet-sized replica of their home. It is to be furnished by an elusive miniaturist, whose tiny creations ring eerily true. As Nella uncovers the secrets of her new household she realizes the escalating dangers they face. The miniaturist seems to hold their fate in their hands – but does she plan to save or destroy them?»

- from the back cover

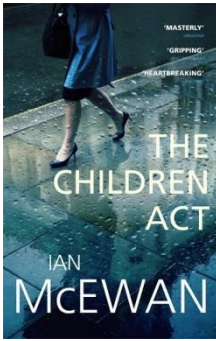
Doerr, Anthony. *All the lights we cannot see: a novel*. London: Fourth Estate, 2015. (F DOE)

«For Marie-Laure, blind since the age of six, the world is full of mazes. The miniature of a Paris neighbourhood, made by her father to teach her the way home. The microscopic layers within the invaluable diamond that her father guards in the Museum of Natural History. The walled city by the sea, where father and daughter take refuge when the Nazis invade Paris. And a future which draws her ever closer to Werner, a German orphan, destined to labour in the mines until a broken radio fills his life with possibility and brings him to the notice of the Hitler Youth. In this magnificent, deeply moving novel, the stories of Marie-Laure and Werner illuminate the ways, against all odds, people try to be good to one another.»

- from the back cover

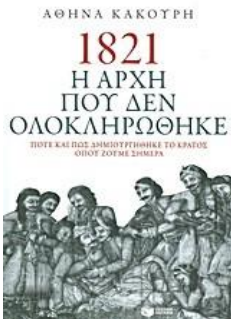
McEwan, Ian. *The children act*. London: Vintage, 2014. (F MCE)

«Fiona Maye, a leading High Court judge, renowned for her fierce intelligence and sensitivity, is called on to try an urgent case. For religious reasons, a seventeen-year-old boy is refusing the medical treatment that could save his life. Time is running out. She visits the boy in hospital – an encounter which stirs long-buried feelings in her and powerful new emotions in the boy. But it is Fiona who must ultimately decide whether he lives or dies and her judgment will have momentous consequences for them both.»

- from the back cover **ΙΣΤΟΡΙΑ**

Κακούρη, Αθηνά. *1821, η αρχή που δεν ολοκληρώθηκε: πότε και πώς δημιουργήθηκε το κράτος όπου ζούμε σήμερα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (949.506ν ΚΑΚ)

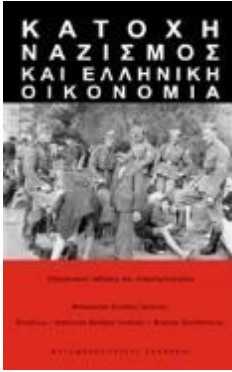

«Μια νέα αφήγηση της Επανάστασης, απλή, χυμώδης, ζητηρόχρωμη, καρφώνει στον νου του αναγνώστη τα κύρια σημεία του πολέμου, αναδεικνύει τη δράση των ευρωπαϊκών Δυνάμεων και, παρουσιάζοντας ανάγλυφες τις ροπές που διαιωνίστηκαν, δείχνει την ανάγκη να μάθουμε, ώστε να μπορέσουμε να αλλάξουμε. Με τις αδρές γραμμές της αποτελεί βοήθημα για όποιον πλησιάζει πρώτη φορά την Ελληνική Επανάσταση. Με τις νέες οπτικές γωνίες που εισάγει προκαλεί τον γνώστη σε αντίλογο. Ευκολοδιάβαστη αλλά όχι επιφανειακή,

η μικρή αυτή Ιστορία, σαν καλό μυθιστόρημα, σε καλεί να ονειροπολήσεις, να οργιστείς, να θαυμάσεις, κυρίως όμως να σκεφτείς, να κρίνεις, να αμφισβητήσεις, να αντιπαραθέσεις, έτσι ώστε να πλησιάσεις το παρελθόν με την καυτή συνείδηση ότι ζει και δρα ακόμη σήμερα, οπότε, αν μιν το γνωρίζεις, μπορείς να το χαλιναγωγήσεις, ενώ αν το αγνοείς, το αφήνεις ανεξέλεγκτο να προσδιορίζει ένα μεγάλο μέρος της ζωής σου.»

- από το οπισθόφυλλο

Κατοχή, ναζισμός και ελληνική οικονομία: υπηρεσιακές εκθέσεις και απομνημονεύματα. Αθήνα: Μεταμεσονύχτιες Εκδόσεις, 2015. (949.5084 ΚΑΤ)

«Στο βιβλίο αυτό περιέχονται οι υπηρεσιακές εκθέσεις πεπραγμένων από ιθύνοντα στελέχη του οικονομικού επιτελείου του Τρίτου Ράιχ στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της Κατοχής 1942-1944, συνταγμένες λίγους μήνες μετά την αποχώρηση της Βέρμαχτ από την Ελλάδα. Πρόκειται για έγγραφα που συνοψίζουν την οικονομική πολιτική των γερμανικών δυνάμεων Κατοχής κυρίως στο πεδίο της νομισματικής και της δημοσιονομικής πολιτικής, συνοδευόμενα από περιληπτικές εκθέσεις για τον επισιτισμό και τις συγκοινωνίες της χώρας. Τα επίσημα αυτά έγγραφα, που

συντάσσονται μόλις εβδομάδες πριν τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, συνοδεύονται στην παρούσα έκδοση από τις δημοσιευμένες το 1957 αυτοβιογραφικές σημειώσεις για την Ελλάδα του Ειδικού Πληρεξούσιου του Τρίτου Ράιχ για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, του Hermann Neubacher, ο οποίος ήταν ο ιθύνων νους της οικονομικής πολιτικής στην Ελλάδα από τον Οκτώβριο του 1942 μέχρι το τέλος της Κατοχής...»

- από το οπισθόφυλλο

Χαραλαμπίδης, Μενέλαος. *Δεκεμβριανά 1944, η μάχη της Αθήνας*. Αθήνα: Εκδόσεις Αλεξάνδρα, 2014. (949.5084 ΧΑΡ)

«Το βιβλίο αυτό, η πρώτη επιστημονική μελέτη που επικεντρώνεται στα ίδια τα γεγονότα στηριγμένη σε αδημοσίευτες κυρίως πηγές, επιχειρεί να δώσει απαντήσεις στα κρίσιμα ερωτήματα: Ποιες ήταν οι αιτίες που οδήγησαν στο ξέσπασμα των μαχών και σε ποιο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο εκδηλώθηκαν; Πώς εξελίχθηκαν, μέρα με τη μέρα, οι συγκρούσεις που μετέτρεψαν την πόλη σε πεδίο μάχης (από τις μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Γουδί, στου

Μακρυγιάννη, στους στρατώνες των Παρατηρημάτων στο Κολωνάκι και στους Αμπελόκηπους μέχρι τις οδομαχίες στις Ομόνοιας, των Εξαρχείων και του Μεταξουργείου, από τις φονικές μάχες στους λόφους του Αρδηττού και στο Αλεποβούνι μέχρι το βομβαρδισμό της Καισαριανής και την προέλαση των Βρετανών από το Φάληρο προς το κέντρο της Αθήνας;) τέλος, καταγράφοντας τη δράση της Εθνικής Πολιτοφυλακής, η έρευνα προσπαθεί αν φωτίσει τα δύσκολα ζητήματα των εκτελέσεων, της ταυτότητας των θυμάτων και των νεκρών αμάχων από τους βρετανικούς βομβαρδισμούς, τα οποία εξακολουθούν να καθορίζουν τη μνήμη των Δεκεμβριανών.»

- από το οπισθόφυλλο

Elias, Norbert. *Ναζισμός και γερμανικός χαρακτήρας: δοκίμιο πάνω στην κατάρρευση του πολιτισμού*. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2015. (943.08 ELI)

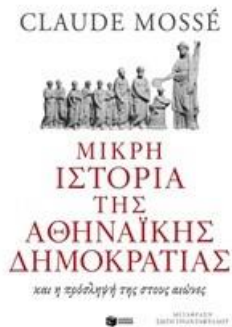

«Η αγάπη για την πατρίδα που διατυμπάνιζαν οι Ναζί και στο όνομα της οποίας συσπείρωσαν μεγάλα τμήματα του γερμανικού λαού δεν ήταν αγάπη για την αληθινή Γερμανία, για τη Γερμανία όπως αυτή ήταν στην πραγματικότητα. Η αγάπη τους δεν αφορούσε μια Γερμανία που είναι ένα έθνος μεταξύ άλλων ισότιμων εθνών. Ήταν αγάπη για μια Γερμανία όπως αυτή όφειλε να είναι σύμφωνα με τα αισθήματά τους: μια Γερμανία μεγαλύτερη από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά έθνη. Ήταν αγάπη για μια Γερμανία ιδεατή. Ούτε ο Χίτλερ αγαπούσε τη Γερμανία όπως πραγματικά ήταν. Αυτό που αγαπούσε ήταν μια οπτασία της Γερμανίας και του μεγαλείου της. Ο ναζιστικός πόλεμος και η όλη θηριωδία εκείνων των ετών ήταν η απέλπιδα κίνηση ενός έθνους που καταποντιζόταν ταχύτατα σε θέση δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας. Οι Γερμανοί είδαν αυτό τον πόλεμο ως την ύστατη απόπειρά τους να φανούν αντάξιοι της ιδεατής τους αυτοεικόνας.[...] Όπως τα άγρια ζώα, έτσι και τα ισχυρά έθνη γίνονται πολύ επικίνδυνα όταν νιώσουν στριμωγμένα, όταν αισθανθούν ότι η ισορροπία δυνάμεων γέρνει σε βάρος τους, ότι οι αξίες τους απειλούνται κι η υπεροχή τους αργοσβήνει. Όταν παρατηρούνται αυτά τα φαινόμενα, οι άνθρωποι συνήθως καταφεύγουν στη βία. Και τότε ξεσπούν πόλεμοι. Ο Νόρμπερτ Ελίαν έγραψε αυτό το δοκίμιο το 1961/62, με αφορμή τη δίκη του Άιχμαν που διεξαγόταν εκείνο τον καιρό στην Ιερουσαλήμ. Το δημοσίευσε 30 περίπου χρόνια αργότερα, ένα έτος πριν τον θάνατό του.»

- από το οπισθόφυλλο

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Mosse, Claude. *Μικρή ιστορία της αθηναϊκής δημοκρατίας: και η πρόσληψή της στους αιώνες*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (320.9385 MOS)

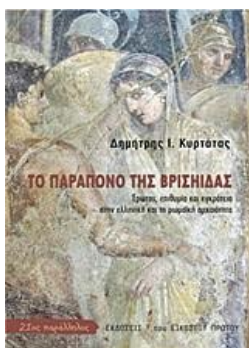
«Συμμετοχική δημοκρατία», «δημοκρατία των πολιτών», εκδημοκρατισμός του αραβικού κόσμου: η σκέψη γύρω από αυτό το πολιτικό σύστημα είναι εντονότερη από ποτέ. Η δημοκρατία βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη, από τον πόλεμο στο Ιράκ ως τις διαδηλώσεις στην

Κωνσταντινούπολη και τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη. Πολιτικοί, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι συζητούν για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της δημοκρατίας. Αυτή τη λέξη, αυτό το πολίτευμα, δεν το

ανακαλύψαμε εμείς οι άνθρωποι του 20ού και 21ου αιώνα: έχει ηλικία 2.500 ετών. Επιστρέφουμε λοιπόν στην πρωταρχική σημασία του όρου, στο πώς επινοήθηκε το δημοκρατικό σύστημα, πώς εξελίχθηκε και πώς έγινε αντιληπτό στην πορεία της ιστορίας: στην ελληνική αρχαιότητα, στην Αναγέννηση, στην εποχή της Γαλλικής Επανάστασης ή στη διάρκεια του «αμερικανικού αιώνα». Στο βιβλίο αυτό, η Claude Mosse αφηγείται την περιπέτεια της δημοκρατίας μέσα από τα μάτια εχθρών και φίλων του πολιτεύματος, τις διακυμάνσεις της δημοτικότητάς του, τις παραμορφώσεις, τις παγίδες, τους θριάμβους και τις αποτυχίες του. Μέσα από την εξέλιξη της δημοκρατίας και τις ποικίλες ιδέες γύρω από αυτή, η Claude Mosse φωτίζει την πολιτική καταγωγή μας, καταδεικνύοντας πώς οι αρετές και τα ελαττώματα του σύγχρονου κόσμου οφείλονται στην πορεία της ιστορίας, πιθανώς μάλιστα στην ίδια την ανθρώπινη φύση. Πολιτική φαυλότητα, αρχομανία, δημαγωγία, πελατειακό κράτος, πραξικοπήματα, κοινωνικός αποκλεισμός, ιδεολογικές συγκρούσεις, κίνδυνος αναρχίας, κίνδυνος τυραννίας: τίποτα δεν είναι όσο καινούριο φαίνεται.»

- από το οπισθόφυλλο

Κυρτάτας, Δημήτρης. *Το παράπονο της Βρισηίδας: έρωτας, επιθυμία και εγκράτεια στην ελληνική και τη ρωμαϊκή αρχαιότητα*. Αθήνα: Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου, 2015. (305.40938 ΚΥΡ)

«Κεντρικό θέμα του βιβλίου είναι οι έρωτες μεταξύ πολεμικών αρχηγών και αιχμαλώτων γυναικών στην ελληνική και τη ρωμαϊκή αρχαιότητα. Το παράδειγμα του Αχιλλέα και της Βρισηίδας παραμένει πάντα προσφιλές αλλά και διδακτικό. Ήδη στην κλασική Αθήνα και ιδίως στην κλασική Ρώμη αναπτύχθηκαν διδαχές που προσπαθούσαν να ελέγξουν, να περιορίσουν και να απαγορεύσουν τους παθιασμένους έρωτες μεταξύ κατακτητών και κατακτημένων. Στα διάφορα κεφάλαια του βιβλίου γίνεται επίσης διερεύνηση του θεσμού

του γάμου και ευρύτερα των ερωτικών σχέσεων καθώς και της συμμετοχής των γυναικών σε πολεμικές επιχειρήσεις.»

- από το οπισθόφυλλο

Τριανταφύλλου, Σώτη. *Πλουραλισμός, πολυπολιτισμικότητα, ενσωμάτωση, αφομοίωση: σημειώσεις για τη σύγχρονη ανοιχτή κοινωνία*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (303.482 TPI)

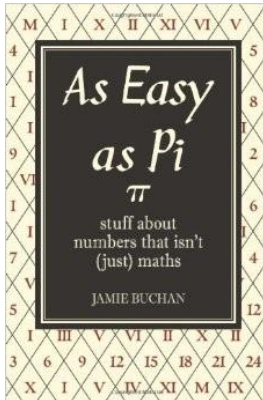

«Σήμερα οι δυτικές χώρες είναι εγκλωβισμένες σ' ένα αδιέξοδο παρακμής, αυτοαπέχθειας και υπερσυναισθηματισμού. Εκτός από τις οικονομικές και θεσμικές αναταράξεις, αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της μεταναστευτικής τους πολιτικής και των πολυπολιτισμικών πρακτικών διαχείρισης των μεταναστών που εφάρμοσαν από τα τέλη της δεκαετίας του 1950. Αυτές οι συνέπειες επιβαρύνονται από τη διεθνή συγκυρία, την αναβίωση του ισλαμοφασισμού και της σύγκρουσης μεταξύ της Ανατολής και της Δύσης. Στο εσωτερικό των δυτικών δημοκρατιών, οι πολυπολιτισμικές πρακτικές -καθώς και οι αντίστοιχες θεωρητικές αντιλήψεις- έχουν οδηγήσει στη δημιουργία περικλειστων μειονοτήτων που απομονώνονται από τον κύριο κοινωνικό και πολιτισμικό κορμό με αποτέλεσμα τον κατατεμαχισμό και τη δυσπιστία μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, την εχθρότητα και τις βίαιες αντιπαραθέσεις. Ενώ αναπτύσσεται, με ποικίλες μορφές, ο ισλαμικός φονταμενταλισμός και ενώ η θρησκοληψία και ο σκοταδισμός μεταφέρονται και καλλιεργούνται στη Δύση, οι κυβερνήσεις των δυτικών χωρών επιμένουν σ' ένα πολυπολιτισμικό πρόγραμμα που βασίζεται στον κοινωνικό εφησυχασμό και στην εθελοτυφλία. [...] Αυτό το δοκίμιο σχολιάζει τις ρεπουμπλικανικές αξίες πάνω στις οποίες θεμελιώνεται το κράτος δικαίου, επιχειρηματολογεί υπέρ της ελεγχόμενης μετανάστευσης που δε θα υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και επικρίνει την πολυπολιτισμικότητα ως πρακτική κατακερματισμού και εξασθένησης των δημοκρατικών θεσμών. Τέλος, προτείνει έναν τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων στη βάση της αναγνώρισης της συνεισφοράς των μεταναστών στην οικονομία, αλλά και της επιθυμίας τους να ενσωματωθούν στην κοινωνία αποδεχόμενοι τους δυτικούς νόμους και τις δυτικές αξίες.»

- από το οπισθόφυλλο

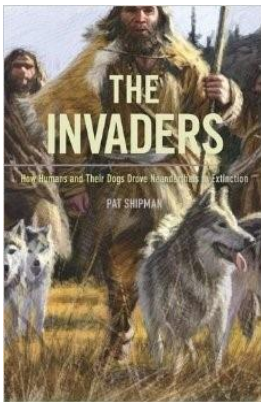
ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

Buchan, Jamie. *As easy as Pi π: stuff about numbers that isn't (just) maths*. London: Michael O' Mara Books, 2009. (512.7 BUC)

«Delving into the interesting, amusing and often bizarre lore of numbers, this intriguing book uncovers the numbers that have shaped our history and culture, from ancient Babylon to the present day. Light-hearted and entertaining, but chockfull of fascinating and little-known detail, in it you'll find: the origins of many well-worn numeric words and phrases, explanations of numbers in art and popular culture, numbers of religious and mythical significance and the superstitions surrounding them. In essence, *As easy as Pi* goes “the whole nine yards” and celebrates the real value of the numbers we all know and love.”

– from the back cover Shipman, Pat. *The invaders: how humans and their dogs drove Neanderthals to extinction*. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 2015. (569.9 SHI)

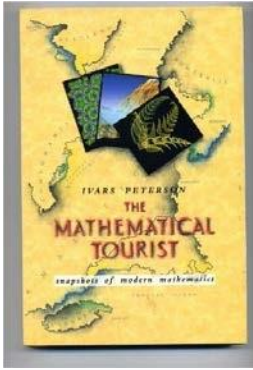

«Why did the Neanderthals disappear? In a judicious and enthralling account, Shipman makes a compelling case that, as a truly invasive species, humans were the main cause. An original twist adds an accomplice to the scenario: An unexpectedly early prototype of man's best friend proved to be the Neanderthals' worst enemy. [...] If you want to understand your own mind, read this remarkable and important book. Summoning new evidence, Pat Shipman shows how our coevolution with wolves contributed to the extinction of Neanderthals and further transformed us through the process of domestication dogs. You will never

look at Fido the same way again!”

– from the back cover

Peterson, Ivars. *The mathematical tourist: snapshots of modern mathematics*. New York, N.Y.: Freeman, 1988. (510 PET)

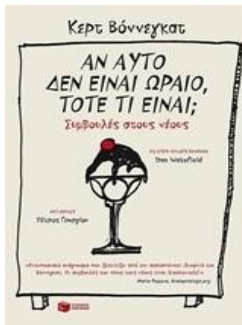
“You ‘re about to embark on an unforgettable tour through a fascinating land of chaos and order; of cryptology and code breaking; of labyrinths, higher dimensions, and soaring fractal towers. With renowned science journalist Ivar Peterson as your guide, you ‘ll visit some rather fantastic (yet very real) regions, including: Compumania, Analytica, Topologia, The Fractal Mountains, Statland. Whether your interest is casual or professional, you ‘ll emerge with renewed enthusiasm and better appreciation for the dynamic

and useful world of modern mathematics”

– from the back cover

ΔΙΑΦΟΡΑ

Vonnegut, Kurt. *Αν αυτό δεν είναι ωραίο, τότε τι είναι;: συμβουλές στους νέους.* Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (815.54 VON)

«Ο Κερτ Βόννεγκατ, ένας από τους σημαντικότερους Αμερικανούς συγγραφείς της εποχής μας, υπήρξε επίσης διάσημος ομιλητής σε τελετές αποφοίτησης των αμερικανικών πανεπιστημίων. Ο ίδιος δεν πήρε ποτέ πτυχίο και στα λόγια του προς τις εκάστοτε τάξεις των τελειοφοίτων υπάρχει πάντα η χαρά, αλλά και ένα είδος αυτοσαρκασμού και λεπτής ειρωνείας, ενός ανθρώπου που μιλάει ως σοφός για ένα επίτευγμα το οποίο ο ίδιος δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να

απολαύσει για λογαριασμό του. «Ο Θεός μου ο Άλεξ, που τώρα βρίσκεται εκεί ψηλά στον Παράδεισο» λέει στους νέους που έχει απέναντί του ο δηλωμένος ουμανιστής Βόννεγκατ «στεκόταν ιδιαίτερα σ’ ένα ελάττωμα που έχουμε πολλοί άνθρωποι, το γεγονός ότι τόσο σπάνια δίνουμε σημασία στις ευτυχισμένες στιγμές μας την ώρα που τις ζούμε. Ο ίδιος έκανε ό τι καλύτερο μπορούσε για να τους δίνει τη δέουσα σημασία. Μπορεί να πίναμε λεμονάδα στη σκιά μιας μηλιάς το καλοκαίρι και ο θεός Άλεξ να διέκοπτε την κουβέντα για να πει «Αν αυτό δεν είναι ωραίο, τότε τι είναι;» Το *Αν αυτό δεν είναι ωραίο, τότε τι είναι;* περιλαμβάνει εννέα ομιλίες του Βόννεγκατ – επτά από πανεπιστήμια, μία από την Ένωση Πολιτικών

Ελευθεριών της Ιντιάνα και μία από την απονομή του βραβείου «Καρλ Σάντμπεργκ» - σε επιμέλεια του Νταν Γουέικφιλντ, μυθιστοριογράφου και στενού φίλου του Βόννεγκατ.»

- από το οπισθόφυλλο

Schure, Edouard. *Οι μεγάλοι μύστες: οι σημαντικότεροι δημιουργοί θρησκευτικών θεωριών της ανθρωπότητας*. Αθήνα: Το Βήμα, 2016. (209 SCH)

«Ένα σύγγραμμα για τους σημαντικότερους εκπροσώπους της εσωτερικής διδασκαλίας που γνώρισε η ανθρωπότητα: Ράμα, Κρίσνα, Ερμής, Μωυσής, Ορφέας, Πυθαγόρας, Πλάτων, Ιησούς. "Ο Ράμα", γράφει ο Edouard Schure, "δε μας κάνει να βλέπουμε παρά μόνο την άκρη του ναού. Ο Κρίσνα και ο Ερμής μας δίνουν τα κλειδιά του. Ο Μωυσής, ο Ορφέας και ο Πυθαγόρας μας δείχνουν το εσωτερικό του. Ο Ιησούς Χριστός παριστάνει το άδυτό του". Μια επιλεκτική ιστορία των θρησκειών, με ιδιαίτερη έμφαση στο μυστικιστικό χαρακτήρα της θρησκευτικής εμπειρίας, το έργο του Schure "Οι μεγάλοι μύστες" ζητά να βρει μια κοινή γλώσσα επικοινωνίας ανάμεσα στη φιλοσοφία, την επιστήμη και τη θρησκεία, μέσα από την αποκατάσταση της αρχαίας έννοιας της "θεοσοφίας".»

- από το οπισθόφυλλο

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ – ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

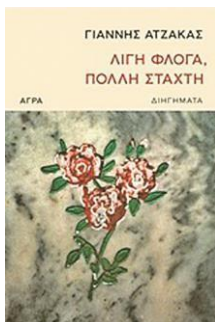
ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Έλληνες λογοτέχνες

Άτζακας, Γιάννης. *Λίγη φλόγα, πολλή στάχτη: διηγήματα*. Αθήνα: Άγρα, 2015.
(Δ ΑΤΖ)

«Ακούγοντας για ώρα αμίλητοι τον Νικήτα Μπελή να μιλά για την προδομένη αγάπη του, ο γέρο-Τρύφωνας είπε μόνο "Λίγη φλόγα, πολλή στάχτη, παλικάρι μου". Ήξερε ο ξεκληρισμένος ξωμερίτης, που κακοί καιροί τον ξόριασαν στη Μονή της Μεγίστης Λαύρας, πως όλα τα ξύλα δεν βγάζουν την ίδια φλόγα ούτε κι αφήνουν πίσω τους την ίδια στάχτη. Στην ομότιπλη συλλογή των οκτώ διηγημάτων, οι ήρωες γνωρίζουν στην αρχή λίγη αναγνώριση, μια πρόσκαιρη ανάδειξη, μian ελάχιστη, όσο το

φως μιας αστραπής, έκλαμψη ευτυχίας· κι ύστερα, άλλοι από τις τροπές της Ιστορίας, άλλοι από τις μετεμφυλιακές

διώξεις και τα κολαστήρια της χούντας, κάποιοι από ανεκπλήρωτους και προδομένους έρωτες, μερικοί από κακοτυχία, αρρώστιες και θάνατο, όλοι τους κατακρημνίζονται, καταβυθίζονται στο σκοτάδι. Ένας αλαφροϊσκιωτος μόνο, ο Πετρήs Χαρκόβας, αφήνει τη στάχτη πίσω του και αξιώνεται τη θέρμη μιας αδύναμης αλλά άσβεστηs φλόγας - αυτόν όμως, από παιδί ακόμη, τον είχαν αγγίξει οι νεράιδες των νερών. Στις οκτώ αυτές ιστορίες μια μακριά "κόκκινη κλωστή" κόβεται και δένεται ξανά: βγαίνει από τις τέφρες της Μεγάλης Καταστροφής, περνά από τον Μεσοπόλεμο, χάνεται στις σκοτεινές διαδρομές του Εμφυλίου και της Δικτατορίας και φτάνει ως την ύστερη Μεταπολίτευση, όταν οι πρώτοι τριγμοί της επερχόμενης κατάρρευσης είχαν αρχίσει κιόλας να ακούγονται - από όσους, βέβαια, είχαν αυτιά για να τους ακούσουν.»

- από το οπισθόφυλλο

Μιχαηλίδης, Τεύκρος. *Μιλώντας στην Άννα για τα μαθηματικά*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (M MIX)

«Όλα ξεκίνησαν όταν η οικογένεια της Άννας εγκαταστάθηκε για το καλοκαίρι δίπλα στο εξοχικό ενός παλαιάμαχου μαθηματικού. Η Άννα ήταν από εκείνα τα παιδιά που η αγαπημένη τους λέξη είναι το «γιατί;» κι ο νέος της γείτονας αρεσκόταν όχι μόνο να απαντά στις ερωτήσεις, αλλά και να γεννά με κάθε του απάντηση μια νέα ερώτηση. Ξεκίνησαν μετρώντας τους στήμονες στο άνθος του ηλιοτροπίου και προσπαθώντας να εξηγήσουν τις χαρακιές σε κάποια προϊστορικά κόκαλα. Κουβέντα στην κουβέντα, το ένα καλοκαίρι ύστερα από τ' άλλο, οι δυο καινούριοι

φίλοι διαβαίνουν ολόκληρη τη

διαδρομή που ξεκινά από την πρωτόγονη αρίθμηση και την πρακτική γεωμετρία και φτάνει, περνώντας από τις διαδοχικές γενικεύσεις της έννοιας του αριθμού και τις απανωτές προκλήσεις όλο και πιο περίπλοκων σχημάτων, στα σημερινά ανοιχτά προβλήματα των θεωρητικών και των εφαρμοσμένων μαθηματικών. Μέσα από τους διαλόγους της ανήσυχης έφηβης και του περιστασιακού της μέντορα, ο αναγνώστηs θα ταξιδέψει στον μαγικό και τόσο παρεξηγημένο κόσμο των μαθηματικών γνωρίζοντας τόσο τη γοητεία της θεωρητικής έρευνας όσο και τις εντυπωσιακές εφαρμογές των μαθηματικών σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάs μας. Κι όταν, έχοντας τελειώσει τις σπουδές της, η Άννα θα

βρίσκεται πια σε αναζήτηση ενός θέματος για το διδακτορικό της, θ' αναλάβει η ίδια τον ρόλο του μέντορα, για να μας ξεναγήσει σε μερικές από τις περιοχές της σύγχρονης, ζωντανής μαθηματικής έρευνας.»

- από το οπισθόφυλλο

Σωτηροπούλου, Έρση. *Τι μένει από τη νύχτα: μυθιστόρημα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (Μ ΣΩΤ)

«Ιούνιος του 1897: ο «ατυχής» ελληνοτουρκικός πόλεμος έχει φθάσει στο τέλος του με ολοσχερή ήττα της ταπεινωμένης Ελλάδας, η Γαλλία συγκλονίζεται από την Υπόθεση Ντρέυφους, η απομονωμένη Αλεξάνδρεια μένει παραδομένη στον ρυθμό της ανατολίτικης ραθυμίας, η Ευρώπη ανασαίνει στο πνεύμα του fin de siècle, κυνική, ταραγμένη, ανήσυχη. Αυτήν την παράξενη και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εποχή, ο νεαρός Κωνσταντίνος Καβάφης, μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό του Τζων, βρίσκονται στο Παρίσι, τελευταίο σταθμό ενός μεγάλου ταξιδιού. Είναι ένα ταξίδι αναψυχής που στην

πορεία θα μετεξελιχθεί σε εσωτερική περιπλάνηση, μια διαδικασία μύησης που εκβάλλει στην υπέρτατη πραγμάτωση του ποιητικού του στόχου. Η Έρση Σωτηροπούλου, επίμονη σκιά του ποιητή, θα παρακολουθήσει αυτό το μυθιστορηματικό ταξίδι σε όλες τις διαστάσεις του. Στηριγμένη σε σπάνιο αρχειακό υλικό και σε πλούσια βιβλιογραφία, ανασυνθέτει τη μεταβατική στιγμή κατά την οποία ο Καβάφης, μακριά από την ασφυκτική αλλά μοιραία και μοναδική Αλεξάνδρεια, βυθίζεται στον εαυτό του, αναψηλαφεί τα πάθη του, βασανίζεται από αμφιβολίες και φθάνει ως την αυτομαστίγωση, δοκιμάζοντας ταυτόχρονα τα όρια της ποιητικής μορφής, εξωθώντας την πέρα από τους κανόνες και πυρπολώντας τη με τη στοχαστική του φαντασία. Ένα μυθιστόρημα ιδεών για τη δύσκολη σχέση τέχνης και ζωής, για τον ερωτικό πόθο ως κίνητρο δημιουργίας, μια τολμηρή μυθοπλαστική ανασύσταση της προσωπικότητας του μεγάλου ποιητή.»

- από το οπισθόφυλλο

Ξένοι λογοτέχνες σε ελληνική μετάφραση

Aswani, Alaa. *Η αυτοκινητιστική λέσχη της Αιγύπτου: μυθιστόρημα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (M ASW)

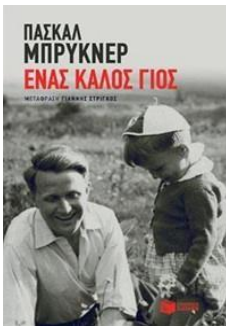

«Δεκαετία του '40. Η Αίγυπτος βρίσκεται υπό βρετανική κατοχή. Ο Αμπντελαζίζ Χαμάμ, χρεοκοπημένος προύχοντας από την Άνω Αίγυπτο, αναγκάζεται να μετακομίσει στο Κάιρο και να εργαστεί ως αποθηκάριος στην αυτοκινητιστική λέσχη, κτίριο-σύμβολο της διεφθαρμένης μοναρχίας που συνεργάζεται με τους κατακτητές. Εκεί συχνάζει η αφρόκρεμα της κυρίαρχης τάξης, οι αριστοκράτες, οι ξένοι διπλωμάτες, οι αξιωματούχοι. Επικεφαλής τους ο ίδιος ο βασιλιάς, ο οποίος χαρτοπαίζει και διασκεδάζει, και μαζί του ο αμείλικτος αρχιθαλαμηπόλος του, Αιγύπτιος από τη Νουβία, που επιβάλλεται με

τον πιο αυταρχικό τρόπο στους υπηρέτες, καταπατώντας κάθε τους δικαίωμα. Έξω από τη λέσχη, η χώρα βρίσκεται σε αναβρασμό και τα εκτός νόμου εθνικιστικά και απελευθερωτικά κόμματα αρχίζουν να κάνουν την εμφάνισή τους. Ποιο είναι το τίμημα της επανάστασης και ποιο της υποταγής; Γύρω από αυτό το ερώτημα ουσιαστικά χτίζει ο Ασουάνι το πολυφωνικό του μυθιστόρημα με τους πολλαπλούς αφηγητές. Ένα μυθιστόρημα πλούσιο, πυκνό, γεμάτο δράση, γεγονότα και ανατροπές, όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις διασταυρώνονται με τις προσωπικές ιστορίες και όπου η πολιτική εμπλέκεται στην καθημερινότητα των ανθρώπων...»

- από το οπισθόφυλλο

Bruckner, Pascal. *Ένας καλός γιος*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (M BRU)

«Το *Ένας καλός γιος* είναι η ιστορία ενός παιδιού με εύθραυστη υγεία που γεννιέται μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο σε μια οικογένεια αυστριακής καταγωγής και γερμανικής παιδείας. Σε πολύ μικρή ηλικία το στέλνουν σ' ένα σανατόριο στην Αυστρία λόγω του προβλήματος των πνευμόνων του. Μέσα στο χιονισμένο τοπίο δοξάζει τον Θεό και προσεύχεται κάθε βράδυ να πεθάνει ο πατέρας του. Ο πατέρας του, αντισημίτης και ρατσιστής, είναι ένας κακόςτροπος σύζυγος που δέρνει και εξευτελίζει τη γυναίκα του. Ο μοναχογιός του θα κάνει τα πάντα για να

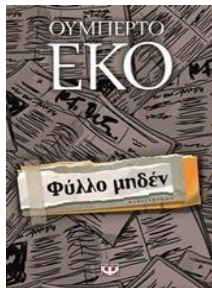
γίνει το αντίθετο απ' αυτόν. Θα υπάρξει αργότερα μαθητής του Γιανκέλεβιτς και του Ρολάν Μπαρτ και στη συνέχεια αναγνωρισμένος συγγραφέας, που τον τοποθετούν ανάμεσα στους «Εβραίους διανοούμενους» με τους οποίους και θα ταυτιστεί, αν και δεν είναι Εβραίος. Ως την τελευταία του ημέρα, θα συντροφέψει εντούτοις στον γολγοθά του αυτόν τον ξένο, τον πατέρα του, που του έδωσε τη ζωή και που δε λέει να παραδοθεί στον θάνατο. Διότι πέρα από την περιφρόνηση και την ένοχη οργή, το συγκλονιστικό αυτό αφήγημα είναι η ομολογία μιας αδιαφιλονίκητης αγάπης ενός γιου προς τον πατέρα του, στον οποίο, παραδόξως, οφείλει όλο του το έργο – όπου το θέατρο της σκληρότητας μετατρέπεται σε συμπόνια. Στον πατέρα του αφιερώνεται λοιπόν ετούτο το βιβλίο του φόβου και της συγχώρεσης.»

- από το οπισθόφυλλο

Eco, Umberto. *Φύλλο μηδέν*. Αθήνα: Ψυχογιός, 2015. (M ECO)

«Ένα συνονθύλευμα δημοσιογράφων μιας καθημερινής εφημερίδας που δε νοιάζεται τόσο για την πληροφορία όσο για εκβιασμούς, λασπολογίες και φτηνές ιστορίες. Ένας παρανοϊκός συντάκτης που αναβιώνει πενήντα χρόνια Ιστορίας υπό το φως μιας σατανικής πλεκτάνης με επίκεντρο το πτώμα ενός ψευτο-Μουσολίνι σε αποσύνθεση. Στις σκιές παραμονεύει η μουσική δεξιά Επιχείρηση Gladio, η μασονική Στοά P2, η υποτιθέμενη δολοφονία του Πάπα Ιωάννη Παύλου Ι, το πραξικόπημα του πρίγκιπα Τζούνιο Βαλέριο Μποργκέζε, η CIA, και είκοσι χρόνια σφαγής και συγκάλυψης. Μια χλιαρή ιστορία αγάπης ανάμεσα σε έναν αποτυχημένο αφανή συγγραφέα και ένα ενοχλητικό κορίτσι το οποίο, για να βοηθήσει την οικογένειά του, έχει παρατήσει το πανεπιστήμιο και ασχολείται με τα ροζ κουτσομπολιά. Ένα τέλειο εγχειρίδιο κακής δημοσιογραφίας, όπου ο αναγνώστης αρχίζει σιγά σιγά να αναρωτιέται αν πρόκειται για μυθοπλασία ή πιστή αποτύπωση της πραγματικότητας. Μια ιστορία που εκτυλίσσεται το 1992 -χρονιά που προοιωνίστηκε πολλά μυστήρια και απερισκεψίες των επόμενων είκοσι ετών - ακριβώς τη στιγμή που οι δύο πρωταγωνιστές νόμιζαν ότι ο εφιάλτης είχε τελειώσει. Ένα πικρό και γκροτέσκο επεισόδιο που λαμβάνει χώρα στην Ευρώπη κατά την περίοδο μετά τη λήξη του πολέμου και φτάνει μέχρι το σήμερα - ένα επεισόδιο που θα κάνει τον αναγνώστη να αισθανθεί τόσο χαμένος όσο και οι δύο πρωταγωνιστές.»

- από το οπισθόφυλλο

Ferrante, Elena. *Η υπέροχη φίλη μου*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2016.

«Ένα σύγχρονο αριστούργημα από την πιο δημοφιλή Ιταλίδα συγγραφέα της εποχής μας. Η "Υπέροχη φίλη μου", το πρώτο βιβλίο της Τετραλογίας της Νάπολης, είναι η ιστορία της Έλενας και της Λίλας, μια ιστορία που ξεκινά τη δεκαετία του '50 με φόντο μια φτωχογειτονιά της Νάπολης. Η συγγραφέας καταδύεται στην περίπλοκη φύση της φιλίας των δύο κοριτσιών που από έφηβες γίνονται γυναίκες, ακολουθώντας βήμα βήμα την εξέλιξη καθεμιάς ξεχωριστά, τον τρόπο που η μία επηρεάζει την άλλη, τα συναισθήματα που ανά τις δεκαετίες

τις βοηθούν να χτίσουν μια ουσιαστική, ακλόνητη σχέση. Με απaráμιλλο στυλ και αφεγάδιαστη, σχολαστική ματιά η Φερράντε σε μια καθηλωτική αφήγηση ξεδιπλώνει μέσα από την ιστορία μιας φιλίας την ιστορία μιας γειτονιάς, μιας πόλης κι εντέλει ενός έθνους που βιώνει κοσμοϊστορικές αλλαγές με το πέρασμα των δεκαετιών.»

- από το οπισθόφυλλο

Hodgkinson, Amanda. *Οδός Μπριτάννια, αριθμός 22: μυθιστόρημα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2012.

«Ο πόλεμος αλλάζει τους ανθρώπους, δεν κάνει εξαιρέσεις, και μερικές φορές δύσκολα αναγνωρίζουμε ακόμα και τον ίδιο μας τον εαυτό... Η Σιλβάνα και ο οχτάχρονος Όρεκ ανεβαίνουν στο πλοίο που θα τους μεταφέρει από την Πολωνία στην Αγγλία, στον Γιάνους, τον σύζυγό της, τώρα που ο πόλεμος τελείωσε. Όμως εκείνη δεν είναι σίγουρη αν είναι η γυναίκα κάποιου -αν είναι γυναίκα πια... Ύστερα από τα χρόνια που έζησε μακριά από τον πολιτισμό, μέσα στο άγριο δάσος, το μόνο που ξέρει τώρα είναι πως εκείνη κι ο Όρεκ κατάφεραν να επιβιώσουν. Στο Ίπσουιτς, ο Γιάνους ετοιμάζει το σπίτι που θα υποδεχτεί τη γυναίκα και το παιδί του -έχει έξι χρόνια να τους δει. Αφού έφυγε κρυφά από την Πολωνία κι έγινε λιποτάκτης, βρήκε ξανά την οικογένειά του κι ένα σπίτι για να συνεχίσουν τη ζωή τους. Βάζει όλο του το μεράκι στον κήπο, θέλει να φτιάξει έναν παραδοσιακό αγγλικό κήπο, όπως έχουν όλα τα υπόλοιπα καθωσπρέπει σπίτια, για να τους υποδεχτεί και για να μη βασανίζεται από το δικό του μυστικό. Όμως, έπειτα από τα έξι χρόνια που έμειναν μακριά, κανείς τους δεν είναι πια ο ίδιος, και πρέπει τώρα να μάθουν πως η αγάπη δεν αρκεί όσο υπάρχουν μυστικά. Για να προσφέρουν στο παιδί τους ένα αληθινό σπιτικό, η Σιλβάνα κι ο Γιάνους πρέπει να συμφιλιωθούν με το παρελθόν τους, με

όσα συνέβησαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Να δεχτούν πως κι οι δυο έχουν αλλάξει αμετάκλητα και να επιτρέψουν στον πολυαγαπημένο γιο τους να είναι ο εαυτός του.»

- από το οπισθόφυλλο

Ishiguro, Kazuo. *Ο θαμμένος γίγαντας*. Αθήνα: Ψυχογιός, 2015. (M ISH)

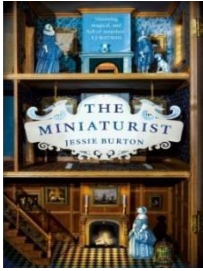
«Εδώ και καιρό η καρδιά το αρνείται, Αξλ, το ξέρω. Αλλά τώρα ήρθε η ώρα να το ξανασκεφτείς. Πρέπει να κάνουμε ένα ταξίδι, χωρίς καμία αναβολή... Σ' ένα απομονωμένο χωριό στην Αγγλία, την εποχή των θρύλων, λίγο μετά τον θάνατο του βασιλιά Αρθούρου, ζει ένα ηλικιωμένο ζευγάρι Βρετανών, ο Αξλ και η Μπέατρις. Οι αναμνήσεις τους είναι θολές, όπως και όλων των κατοίκων, λόγω μιας μυστηριώδους ομίχλης που προκαλεί ένα είδος φθοράς. Παρά την αρρώστια της Μπέατρις, το ζευγάρι αποφασίζει να αφήσει την ασφάλεια

του σπιτιού του με σκοπό να ταξιδέψει μακριά και να βρει τον γιο του, που έχει να δει εδώ και χρόνια. Άλλοτε άγριο και άλλοτε συγκινητικό, το καινούργιο μυθιστόρημα του Ισιγκούρο είναι ένα παραμύθι για τις χαμένες μνήμες, την αγάπη, την εκδίκηση και τον πόλεμο.»

- από το οπισθόφυλλο

Ξένοι λογοτέχνες

Burton, Jessie. *The miniaturist*. London: Picador, 2014. (F BUR)

«On an autumn day in 1686, eighteen-year-old Nella Oortman arrives at a grand house in Amsterdam to begin her new life as the wife of wealthy merchant Johannes Brandt. Though curiously distant, he presents her with an extraordinary wedding gift: a cabinet-sized replica of their home. It is to be furnished by an elusive miniaturist, whose tiny creations ring eerily true. As Nella uncovers the secrets of her new household she realizes the escalating dangers they face. The

miniaturist seems to hold their fate in her hands – but does she plan to save or destroy them?»

- from the back cover

Doerr, Anthony. *All the light we cannot see: a novel*. London: Fourth Estate, 2015. (F DOE) – Pulitzer Prize for fiction 2015

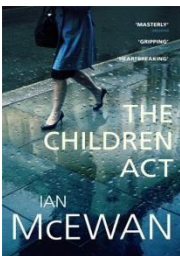

«For Marie-Laure, blind since the age of six, the world is full of mazes. The miniature of a Paris neighbourhood, made by her father to teach her the way home. The microscopic layers within the invaluable diamond that her father guards in the Museum of Natural history. The walled city by the sea, where father and daughter take refuge when the Nazis invade Paris. And a future which draws her ever closer to Werner, a German orphan, destined to labour in the mines until a broken radio fills his life with possibility and brings him to the notice of

Hitler Youth.»

- from the back cover

McEwan, Ian. *The children act*. London: Vintage Books, 2014. (F MCE)

«Fiona Maye, a leading High Court judge, renowned for her fierce intelligence and sensitivity, is called on to try an urgent case. For religious reasons, a seventeen-year-old boy is refusing the medical treatment that could save his life. Time is running out. She visits the boy in hospital – an encounter which stirs long buried feelings in her and powerful new emotions in the boy. But it is Fiona who must

ultimately decide whether he lives or dies and her judgement will have momentous consequences

for them both.»

- from the back cover

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

Νανόπουλος, Δημήτρης. *Στον τρίτο βράχο από τον Ήλιο: μια ζωή, η επιστήμη κι άλλα παράλληλα σύμπαντα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2016. (989 NAN)

«Μια ζωή σε ένα βιβλίο; Δεν είναι δυνατό... Τι να πρωτοπείς, τι να αφήσεις έξω, πώς να δώσεις στον άλλο να καταλάβει την απερίγραπτη χαρά και στιγμιαία ευτυχία μιας μεγάλης επιτυχίας, αλλά και τη βαθιά στεναχώρια και θλίψη μιας αποτυχίας, ιδιωτικής ή επαγγελματικής; Και στο κάτω κάτω, γιατί να το κάνεις; Όλα αυτά σκεφτόμουν όσο δουλεύαμε σ' αυτό το βιβλίο με τον Μάκη Προβατά, που η συνεργασία του ήταν *sine qua non*. Σιγά σιγά έπεισα τον εαυτό μου για τη χρησιμότητα ενός τέτοιου εγχειρήματος. Είχα την τύχη να ζήσω σε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα περίοδο για την ιστορία της Φυσικής Στοιχειωδών Σωματιδίων και της Κοσμολογίας και με σκληρή δουλειά κατόρθωσα να συνεισφέρω στην πρόοδο της επιστήμης και να βάλω ένα λιθαράκι για την καλύτερη κατανόηση του Σύμπαντος. Η τροχιά μου ήταν "επιστημονικά κοσμοπολίτικη" - "πολλών δ' ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνων" - και ίσως η εμπειρία αυτή να έχει κάποιο ενδιαφέρον και κάποια χρησιμότητα για τον αναγνώστη. Για να δει κανείς την πραγματική στόφα της επιστήμης, ακαλλώπιστη και αδρή...»

- από το οπισθόφυλλο

Mazower, Mark. *Τριάντα χρόνια ελληνικής ιστορίας: μια προσωπική αναδρομή*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (949.5084 MAZ)

«Λόγω της τρομερής κρίσης που διέρχεται σήμερα η Ελλάδα, σκέφτομαι -όπως, υποθέτω, και πολλοί άλλοι άνθρωποι- τι συνέβη τις τελευταίες δεκαετίες και αναρωτιέμαι πώς και κατά πόσον οι επιλογές και οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν οδήγησαν στο παρόν αδιέξοδο. Όσο πιο πίσω πηγαίνω στο παρελθόν, φτάνοντας σ' εκείνο το χρονικό σημείο όπου άρχισα για πρώτη φορά να ενδιαφέρομαι σοβαρά για την Ελλάδα, τόσο λιγότερο προβλέψιμο γίνεται το όλο πράγμα, τόσο λιγότερο επαρκή φαίνονται πολλά από τα κλισέ για τις ρίζες της κρίσης. Κι όμως, όσο περισσότερο το σκέφτομαι, τόσο περισσότερο μπορώ κι εγώ να διακρίνω τώρα πώς από νωρίς κάποια σπέρματα της κρίσης της ευρωζώνης εμφανίζονταν διάσπαρτα παντού γύρω μας». - Mark Mazower, από το οπισθόφυλλο Shalamov, Varlam. *Οι βιβλιοθήκες μου*. Αθήνα: Άγρα, 2014. (899.173 SHA)

«Η ανάγνωση στη φυλακή έχει τις ιδιαιτερότητές της. Εκεί, τίποτα δεν απομνημονεύεται· όλη η προσοχή, όλη η δύναμη του μυαλού συγκεντρώνεται στις ανακρίσεις, στις ομολογίες, στην ψυχολογική εξοικείωση με τη ζωή στη φυλακή, με τους συγκροτούμενους, με τα αφεντικά. [...] Η ικανότητά μου να διαβάζω γρήγορα είχε ξανάρθει. Σ' αυτή τη βιβλιοθήκη και στον Κορζενέφσκι χρωστάω την, έστω και μερική, κάλυψη ενός τεράστιου χάσματος, πολλών χρόνων, στην ανάγνωση, στη γνώση, στη διάνοηση, ενός χάσματος που στην πραγματικότητα είναι ο σκοπός της φυλάκισης, της κάθε πολιτικής φυλάκισης". [...] Μερικοί αγαπούν τα βιβλία σαν να ήταν άνθρωποι: τα συναντούν, τους γοητεύουν και τους απογοητεύουν,

τα αποχωρίζονται, τα χαϊδεύουν, τα πετούν, τα ξεχνούν, τα ξαναβρίσκουν, τα αποκτούν και τα χάνουν. Αν η ζωή τους εμποδίσει να τα συλλέξουν και να τα κλείσουν στη φυλακή μιας βιβλιοθήκης, θα βρουν άλλους τρόπους να τα πλησιάσουν και μερικές φορές να τα πάρουν μαζί τους. Ακόμη και στα όνειρά τους. Ο Σαλάμοφ (1907 - 1982), ο συγγραφέας των στρατοπέδων εργασίας, της Κολυμά και της Σιβηρίας, μας είναι ήδη γνωστός. Ιδού λοιπόν και ο Σαλάμοφ ο αναγνώστης, ο εραστής των βιβλίων, μέσα από τις βιβλιοθήκες στους τόπους της εξορίας.»

- από το οπισθόφυλλο

Schopenhauer, Arthur. *Η τέχνη του να είσαι ευτυχισμένος: μέσα από 50 πρακτικούς κανόνες ζωής*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (193 SCH)

«Το βιβλίο αυτό αποτελεί μια μικρή πραγματεία πρακτικής σοφίας με στόχο την κατάκτηση της ευτυχίας. Πώς όμως ο δάσκαλος του σύγχρονου πεσιμισμού, ο Άρτουρ Σοπενχάουερ, καταπιάστηκε με ένα τέτοιο εγχείρημα; Το έκανε διότι άλλο η θεωρητική φιλοσοφία και άλλο η πρακτική σοφία της ζωής: δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε την ελπίδα ούτε να γυρνάμε την πλάτη σε κανόνες ζωής, αποφθέγματα και συμβουλές που θα μας βοηθήσουν να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες. Η πεσιμιστική πεποίθηση ότι η ζωή μας αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στον πόνο και στην ανία είναι αυτή ακριβώς που καθιστά επιτακτική την ανάγκη μιας πρακτικής σοφίας για να ζούμε καλύτερα. Είναι προς όφελός μας να βρούμε κανόνες ζωής για να περιορίσουμε τα δεινά της ύπαρξης, να αντέχουμε τα χτυπήματα της μοίρας και να κατακτήσουμε, αν όχι την απόλυτη ευτυχία, μια ευτυχία σχετική, την ευτυχία εκείνη που συνίσταται στην απουσία του πόνου.»

- από το οπισθόφυλλο Schure, Edouard. *Οι μεγάλοι μύστες: οι σημαντικότεροι δημιουργοί θρησκευτικών θεωριών της ανθρωπότητας: Ράμα, Κρίσνα, Ερμής, Μωυσής, Ορφέας, Πυθαγόρας, Πλάτωνας, Ιησούς*. Αθήνα: Το Βήμα, 2016. (209 SCH)

«Οι «Μεγάλοι Μύστες», ένα έργο που ενέπνευσε πολλές γενιές αναγνωστών, είναι προϊόν της ώριμης συγγραφικής περιόδου του Εντουάρ Σιρέ, κατά την οποία προσπάθησε να επιδείξει τη βασική ενότητα πίσω από όλες τις ανώτερες θρησκείες. Θρησκείες που λειτουργούν ως μέσα αποκάλυψης του ενός θείου κόσμου, μέσω της ψυχής των προφητών τους. Στην πραγματικότητα, πηγή έμπνευσης για το συγκεκριμένο έργο, όπως και τα Ιερά της Ανατολής και η Θεία Εξέλιξη, υπήρξε η γνωριμία του με τη Μαργαρίτα Αλμπάνα Μηνιάτη, η οποία τον ώθησε να μελετήσει τα προβλήματα της ανθρώπινης φύσης, της μοίρας και της μεταθανάτιας ζωής. Νους επιστημονικά εκπαιδευμένος στο Πανεπιστήμιο της γενέτειράς του, το Στρασβούργο, προσπάθησε να συνδυάσει τις πνευματικές του ενοράσεις με την επιστήμη και σε πολλές περιπτώσεις οι αναπλάσεις των γεγονότων και των τόπων υποδεικνύουν με καταπληκτική σαφήνεια ιστορικά τεκμηριωμένες, μετά το θάνατό του, μαρτυρίες. Όμως, η δύναμη του παρόντος έργου δε βρίσκεται στις τεχνικές του λεπτομέρειες. Κρύβεται στο γεγονός ότι ο Εντουάρ Σιρέ κατόρθωσε να αγγίξει ένα μέρος της λάμψης της παγκόσμιας πνευματικής κληρονομιάς. Με τούτη τη λάμψη όπλισε την πένα του και κατόρθωσε να γοητεύσει εκατομμύρια αναγνώστες σ' ολόκληρο τον κόσμο.»

- από τη Βιβλιονέτ

Woolf, Virginia. *Γράμμα σε έναν νέο ποιητή: και άλλα κείμενα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (824.91 WOO)

«Η επιλογή των δέκα χαρακτηριστικών αυτών δοκιμίων της Βιρτζίνια Γουλφ, από τα πολλά που είχε δημοσιεύσει σε εφημερίδες και περιοδικά για να συγκεντρωθούν αργότερα σε συλλογές, έγινε με κριτήριο τη θεματική τους, έτσι ώστε να καλύπτεται ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων της συγγραφής που απασχολούσαν τους λογοτέχνες κατά την εποχή του μεσοπολέμου. Τα δοκίμια του παρόντος τόμου καλύπτουν εκτεταμένη χρονική περίοδο, καθώς γράφτηκαν από το 1919 μέχρι το 1940, και παρατίθενται με χρονολογική σειρά. Αναφερόμενη στο έργο πολυάριθμων πεζογράφων, ποιητών και κριτικών, όπως του Σαίξπηρ, του Νταν, του Καρλάουλ, του Γκαλζγουόρδου, της Όστιν, του Ντίκενς, του Μπέννιτ, του Τολστόι, του Φλομπέρ, του Προυστ, του Φόρστερ, του Λόρενς, του Έλιοτ, του Τζόυς, του Χέμινγουεϊ κ.ά., η Γουλφ θίγει επίμαχα θέματα της συγγραφής (έμπνευση, θέμα, τεχνοτροπία, ύφος, χαρακτήρες), συγκρίνει τεχνοτροπίες και αναλύει τον κοινωνικό και ιστορικό περίγυρο (κοινωνικές τάξεις, πολιτική, σημαντικά γεγονότα) που επηρεάζει και διαμορφώνει τη συνείδηση των ανθρώπων που γράφουν, επισκοπώντας και αντιπαραθέτοντας με εξαιρετική διαύγεια σημαντικές περιόδους και ρεύματα της λογοτεχνίας. Ιδιαίτερο είναι και το δοκίμιό της *Γράμμα σε έναν νέο ποιητή*, που δίνει τον γενικό τίτλο στην παρούσα συλλογή, καθώς απαντά στο αιώνιο ερώτημα για τη δυσκολία του να γράψει κανείς ποίηση σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο αναταραχών, κοινωνικών αλλαγών και τεχνολογικής προόδου.»

- από το οπισθόφυλλο

ΠΟΙΗΣΗ

Akhmatova, Anna. *Ρέκβιεμ*. Αθήνα: Άγρα, 2011. (899.1714 ΑΚΗ)

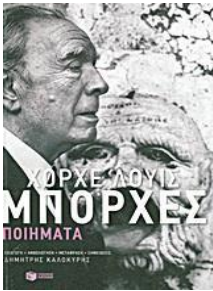
«Στη Ρωσία στα τέλη της δεκαετίας του '30, ένας από τα εκατομμύρια των αθώων που συλλαμβάνονταν και αγνοούνταν σε μπουντρούμια και στρατόπεδα, είναι και ο γιος της Άννας Αχμάτοβα, μιας από τις μεγαλύτερες Ρωσίδες ποιήτριες του 20ού αιώνα. Τότε λοιπόν εκείνη συνθέτει ποιήματα που δεν τολμάει να τα εμπιστευτεί στο χαρτί: έμπιστοι φίλοι τα αποστηθίζουν και τα απαγγέλλουν σταθερά, επί χρόνια, για να μην τα ξεχάσουν.

Ξορκίζοντας την προσωπική της τραγωδία, η Αχμάτοβα μιλάει στο όνομα όλων των θυμάτων, καθώς

και όλων των γυναικών που, όπως εκείνη, έκαναν ουρά για εβδομάδες και μήνες μπροστά στις φυλακές. Οι στίχοι της, "πλασμένοι με λέξεις δικές τους, φτωχές, που κρυφάκουσα εκεί", θεωρούνται από τους πλέον αιχμηρούς της ρωσικής λογοτεχνίας. Χάρη σ' αυτήν, οι δεκάδες εκατομμύρια πνιγμένες και τσακισμένες φωνές που διασχίζουν το χωρόχρονο για να φτάσουν ως εμάς θα αντηχούν ακόμη για πολύ στη μνήμη της Ρωσίας. Το "Ρέκβιεμ" τυπώθηκε για πρώτη φορά στα ρωσικά το 1963 στο Μόναχο. Στη Ρωσία εκδόθηκε ολόκληρο στα τέλη της δεκαετίας του '80. Η αριστουργηματική μετάφραση του Άρη Αλεξάνδρου πρωτοκυκλοφόρησε στην Ελλάδα το 1973. Τη δίγλωσση έκδοση του "Ρέκβιεμ" συνοδεύουν μια εισαγωγή της Sophie Benech και επίμετρο του Γιώργου Κοροπούλη.»

- από το οπισθόφυλλο

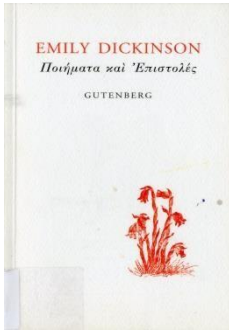
Borges, Jorge Luis. *Ποιήματα*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκης, 2014. (861.4 BOR)

«Παρόλο που είναι ευρύτερα γνωστός για το πεζογραφικό του κυρίως έργο, ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες ξεκίνησε τον λογοτεχνικό του βίο ως ποιητής και αποκαλούσε τον εαυτό του ποιητή. Είναι γεγονός ότι για ένα διάστημα αφοσιώθηκε στην πεζογραφία και τη δοκιμιογραφία, όσο προχωρούσε η τυφλότητα όμως επανερχόταν στην ποίηση, και μάλιστα στην έμμετρη παραδοσιακή: "Μια και δεν μπορούσα πια να κάνω προσχέδια, ήμουν αναγκασμένος να εργάζομαι με τη μνήμη. Και αφού, οπωσδήποτε, ευκολότερα θυμάται κανείς στίχους παρά πρόζα, προτιμά πολύ περισσότερο ένα παραδοσιακό ποιητικό ύφος παρά ένα ελεύθερο. Ο έμμετρος στίχος είναι, κατά κάποιον τρόπο, φορητός. Μπορείς περπατώντας ή ταξιδεύοντας να συνθέτεις ή να επεξεργάζεσαι ένα σονέτο, γιατί το μέτρο και η ομοιοκαταληξία έχουν το καλό ότι απομνημονεύονται". Έγραψε εκατοντάδες ποιήματα, χτισμένα σε εντελώς διαφορετικά θέματα. Ποιήματα για μάχες, μυθικές ή ιστορικές προσωπικότητες, καθρέφτες, ξίφη και κλεψύδρες, περικλείοντας συχνά έναν κόσμο που άλλοτε βρίσκεται στην προέκταση και άλλοτε στον αντίποδα σχεδόν της φαντασιακής δομής της πρόζας του. Στα ποιήματα αφήνει πού και πού να ξεγλιστράει κάποιο συναίσθημα, κάτι που στα πεζά του αποφεύγει.»

- από το οπισθόφυλλο

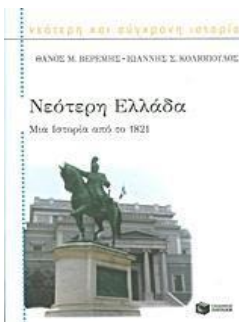
Dickinson, Emily. *Επειδή δεν άντεχα να ζήσω φωναχτά: ποιήματα και επιστολές*. Αθήνα: Gutenberg, 2013. (811.4 DIC)

«Έμιλυ Ντίκινσον, "η λαίδη στα Λευκά": μια από τις μεγαλύτερες ποιήτριες του 19ου αιώνα όπως και μία από τις πιο μυστηριώδεις φιγούρες της παγκόσμιας ποίησης. Ο θρύλος της απόσυρσής της από τα εγκόσμια συνδέθηκε με τον ποιητικό της αναχωρητισμό: δέκα μόνο ποιήματα δημοσίευσε όσο ζούσε, ενώ συνέθεσε περισσότερα από 1700 ποιήματα. Η ποίησή της εξυψώνει την καθημερινή εμπειρία της επαρχιακής ζωής σε υπερβατικό όραμα· το αίνιγμα της ύπαρξης το αγγίζει με στίχους λιτούς και παλλόμενους. Μεγαλειώδης και ταυτόχρονα φευγαλέα, η ποιητική συνεισφορά της Ντίκινσον δεν έχει μέχρι σήμερα μελετηθεί σε μεγάλο εύρος στην ελληνική γλώσσα.»
- από τη Βιβλιονέτ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Βερέμης, Θάνος. *Νεότερη Ελλάδα: μια ιστορία από το 1821*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015 (949.5 ΒΕΡ)

«Στο βιβλίο αυτό οι συγγραφείς, συνδυάζοντας την πολύχρονη εμπειρία τους στην ιστορική έρευνα και στη διδασκαλία της ελληνικής ιστορίας, παρουσιάζουν την ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους από την Επανάσταση του 1821 έως τις μέρες μας. Το κείμενο διατηρεί με ερμηνευτική δεξιότητα την ισορροπία ανάμεσα στις ιστορικές αντιθέσεις και περιέχει νέες παρατηρήσεις και συμπεράσματα.» "Δύο διακεκριμένοι ιστορικοί συνδύασαν τη βαθιά γνώση τους και το εξαιρετικό τους ταλέντο για να γράφουν την καλύτερη γενική ιστορία της νεότερης Ελλάδας απ' όσες κυκλοφορούν σήμερα". (John O. Iatrides, Southern Connecticut State University)
"Εξαιρετικά καλογραμμένη, περιεκτική και γλαφυρή ιστορία της νεότερης Ελλάδας από δύο εξέχοντες ιστορικούς της γενιάς τους". (Robert Holland, University of London)

- από το οπισθόφυλλο

Δερτιλής, Γιώργος. *Ιστορία του ελληνικού κράτους 1830-1920*. Αθήνα: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2015. (949.507 ΔΕΡ)

«Ο τίτλος "Ιστορία του ελληνικού κράτους" είναι μια βραχυλογία, μια απλούστευση. Το κράτος είναι ένα πρίσμα, ένας φακός, ένα κέντρο εστίασης, ένας τρόπος να φέρνουμε μέσα στο οπτικό μας πεδίο την κοινωνία που παρατηρούμε. Αμέσως μετά, όμως, μπορούμε να εστιάσουμε το βλέμμα μας στους ανθρώπους.

Το ελληνικό κράτος δημιουργείται το 1828 εκ του μηδενός και, έως το 1920, αλλάζει ριζικά την ζωή των ανθρώπων που το δημιούργησαν με την φαντασία τους και με την επαναστατική τους πράξη. Τους επιβάλλει την αυθεντία και την νομιμότητά του, την βία και την εξουσία

του· ελέγχει την αναμεταξύ τους βία· τέμνει, δικάζει και τιμωρεί· δεσμεύει την Εκκλησία χωρίς να την υποτάσσει, την προσκυνά και την χρησιμοποιεί, στηρίζει επάνω της μέγα μέρος της δικής του νομιμότητας· εκπαιδεύει τους νέους και τις νέες, τους μαθαίνει τον νόμο, την τάξη, την υποταγή, την εξίσωση έθνος-κράτος, τον πατριωτισμό. Με άλλα λόγια, το νεαρό ελληνικό κράτος επιβάλλει στους ανθρώπους ό,τι εν πολλοίς επιβάλλουν όλα τα κράτη. Και εκείνοι, με την σειρά τους, το ανέχονται, το αποδέχονται, το απορρίπτουν, υποκύπτουν, το περιβάλλουν με τα εθνικά σύμβολα, το διεκδικούν, εξεγείρονται, το καταλύουν προς στιγμήν για να το θεσπίσουν εξ υπαρχής, το στηρίζουν, το στελεχώνουν, το διαβρώνουν, το χρησιμοποιούν εναντίον αλλήλων. Εκείνοι διατυπώνουν τις εθνικιστικές του φαντασιώσεις, εκείνες μεταδίδουν στα παιδιά τους τις αλυτρωτικές του προσδοκίες και, όλοι μαζί, ακολουθούν τις σημαίες του, τροφοδοτούν με φόρους τα ταμεία του και με αίμα τους πολέμους του. Γράφοντας το βιβλίο αυτό, σκοπός μου δεν ήταν να διηγηθώ "τι έγινε", αλλά να κατανοήσω το "γιατί έγινε". Δεν ήταν να διηγηθώ μια ιστορία, αλλά να την ερμηνεύσω. Και ήθελα να μιλήσω όχι μόνο στον ειδικό αναγνώστη, τον ιστορικό, τον κοινωνιολόγο, τον οικονομολόγο, όχι μόνο στον σπουδαστή της Ιστορίας και των κοινωνικών επιστημών. Ήθελα να μιλήσω, ίσως ακόμη περισσότερο, στους γενικούς αναγνώστες, στον αναγνώστη και την αναγνώστρια που αγαπούν το διάβασμα.»

- από το οπισθόφυλλο *Επιστολές αυτόπτη μάρτυρα και ένα υπόμνημα του πρίγκιπα Γεωργίου Καντακουζηνού για την Ελληνική Επανάσταση: Χάλη της Σαξονίας 1824*. Αθήνα: Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών. Τμήμα Νεοελληνικών Ερευνών – Εκδόσεις Ασίνη, 2015. (949.506 ΕΠΙ)

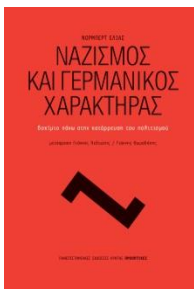

«Το 1824 κυκλοφόρησε ανώνυμα στη Χάλλη της Σαξονίας ένα γερμανόγλωσσο βιβλίο, αφιερωμένο στη δράση των ελληνικής παιδείας αδελφών Αλέξανδρου και Γεώργιου Καντακουζηνού, Ρώσων πριγκίπων και μελών της Φιλικής Εταιρείας. Το βιβλίο στο πρώτο μέρος αφηγείται και υπερασπίζεται τη δράση του Αλέξ. Καντακουζηνού ως συνεργάτη του Δημητρίου Υψηλάντη στην Πελοπόννησο κατά το 1821 και στο δεύτερο μέρος τη δράση του άλλου αδελφού, Γεώργ. Καντακουζηνού, ως συνεργάτη του Αλέξ.

Υψηλάντη στην εκστρατεία των Παραδουνάβιων Ηγεμονιών. Μετά την ήττα των ελληνικών επαναστατικών δυνάμεων στη Μολδο-Βλαχία, ο Γεώργιος κατέφυγε στη Βεσσαραβία με μια κατηγορία να πλανάται σε βάρος του, ότι δηλαδή εγκατέλειψε τους συμπολεμιστές του στη μάχη του Σκουλενίου και κατέφυγε στο ασφαλές ρωσικό έδαφος. Ο ίδιος, πάντως, με το παρόν "Υπόμνημά" του ανασκευάζει τις κατηγορίες και προσφέρει αξιόλογες πληροφορίες για τα γεγονότα εκείνων των ημερών. Ο άλλος αδελφός, Αλέξανδρος, ορίσθηκε στο Κισνόβι της Βεσσαραβίας συνεργάτης του Δημ. Υψηλάντη στην Πελοπόννησο, τον οποίο και συνόδευσε ως εκεί, ύστερα από ένα περιπετειώδες ταξίδι μέσω Βιέννης, Λάιμπαχ, Τεργέστης και Ύδρας. Το βιβλίο των αδελφών Καντακουζηνού ήταν γνωστό βέβαια στην ελληνική βιβλιογραφία, αλλά χρησιμοποιήθηκε ελάχιστα, λόγω της σπανιότητάς του αλλά και λόγω του γλωσσικού φραγμού. Τώρα, με την παρούσα μετάφραση από τα γερμανικά του κ. Χρίστου Οικονόμου, γίνεται προσιτό στο μη γερμανόγλωσσο κοινό, στους ειδικούς μελετητές και σε κάθε φιλόστορα αναγνώστη. Ο τελευταίος θα βρει ένα πρόσθετο ιστοριογραφικό βοήθημα στην ευρεία εισαγωγή και τα συνοδευτικά σχόλια του Βασ. Παναγιωτόπουλου.»

- από το οπισθόφυλλο

Elias, Norbert. *Ναζισμός και γερμανικός χαρακτήρας: δοκίμιο πάνω στην κατάρρευση του πολιτισμού*. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2015. (943.08 ELI)

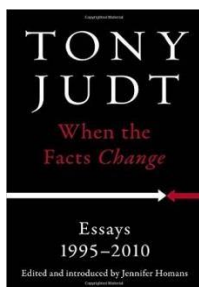

«Η αγάπη για την πατρίδα που διατυμπάνιζαν οι Ναζί και στο όνομα της οποίας συσπείρωσαν μεγάλα τμήματα του γερμανικού λαού δεν ήταν αγάπη για την αληθινή Γερμανία, για τη Γερμανία όπως αυτή ήταν στην πραγματικότητα. Η αγάπη τους δεν αφορούσε μια Γερμανία που είναι ένα έθνος μεταξύ άλλων ισότιμων εθνών. Ήταν αγάπη για μια Γερμανία όπως αυτή όφειλε να είναι σύμφωνα με τα αισθήματά τους: μια Γερμανία μεγαλύτερη

από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά έθνη. Ήταν αγάπη για μια Γερμανία ιδεατή. Ούτε ο Χίτλερ αγαπούσε τη Γερμανία όπως πραγματικά ήταν. Αυτό που αγαπούσε ήταν μια οπτασία της Γερμανίας και του μεγαλείου της. Ο ναζιστικός πόλεμος και η όλη θηριωδία εκείνων των ετών ήταν η απέλπιδα κίνηση ενός έθνους που καταποντιζόταν ταχύτατα σε θέση δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας. Οι Γερμανοί είδαν αυτό τον πόλεμο ως την ύστατη απόπειρά τους να φανούν αντάξιοι της ιδεατής τους αυτοεικόνας. Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι δεν ήταν ανάγκη να εξοντωθούν εκατομμύρια Εβραίοι για να μάθουν οι Γερμανοί να ζουν με μια λιγότερο λαμπερή εικόνα του εαυτού τους. Σπανίως, όμως, ισχυροί κοινωνικοί σχηματισμοί συμβιβάζονται ειρηνικά με τον περιορισμό της ισχύος τους. Στρέφονται ξανά και ξανά σε ηγέτες που προβάλλουν ενώπιόν τους την εικόνα ενός υπέρτερου μεγαλείου, που απευθύνονται σ' αυτούς στο όνομα υψηλών αξιών και τους καλούν ν' αντισταθούν στην απειλή και να πολεμήσουν για τη συλλογική ανωτερότητα και τα ιδανικά της. Όπως τα άγρια ζώα, έτσι και τα ισχυρά έθνη γίνονται πολύ επικίνδυνα όταν νιώσουν στριμωγμένα, όταν αισθανθούν ότι η ισορροπία δυνάμεων γέρνει σε βάρος τους, ότι οι αξίες τους απειλούνται κι η υπεροχή τους αργοσβήνει. Όταν παρατηρούνται αυτά τα φαινόμενα, οι άνθρωποι συνήθως καταφεύγουν στη βία. Και τότε ξεσπούν πόλεμοι. Ο Νόρμπερτ Ελίς έγραψε αυτό το δοκίμιο το 1961/62, με αφορμή τη δίκη του Άιχμαν που διεξαγόταν εκείνο τον καιρό στην Ιερουσαλήμ. Το δημοσίευσε 30 περίπου χρόνια αργότερα, ένα έτος πριν τον θάνατό του.»

- από το οπισθόφυλλο

Judt, Tony. *When the facts change: essay 1995 – 2010*. London: William Heinemann, 2015. (907.2 JUD)

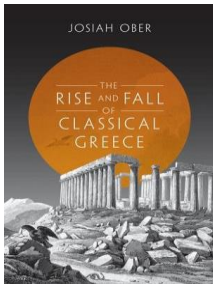
«Tony Judt's first collection of essays, *Reappraisals*, was centred on twentieth-century Europe in history and memory [...] Now, in *When the facts change*, Tony Judt's widow and fellow historian, Jennifer Homans, has found the frame, gathering together important essays from the span of Judt's career that chronicle both the evolution of this thought and the remarkable consistency of his passionate engagement and intellectual elan. Whether the subject is the scholarly poverty of the new social history, the willful blindness of French collective memory about what happened to the country's Jews during World War II, or the moral challenge to Israel of the so-called Palestinian problem, the majesty of Tony Judt's work lies in his combination of unsparing honesty, intellectual brilliance, and ethical clarity.

When the facts change exemplifies the utility, indeed the necessity, of minding our history and not letting cheerful fictions suffice in its place. An emphatic demonstration of the power of a great historian to connect us more deeply to the world as it was, as it is, and as it should

be, it is a fitting capstone to an extraordinary body of work.»

- from the inside jacket of the

book Ober, Josiah. *The rise and fall of classical Greece*. Princeton, N.J.: Princeton University Press, 2015. (938 OBE)

«This excellent book presents a wealth of new evidence on the economic performance of ancient Greece and how that performance was linked to democratic institutions. The data that Ober presents are truly extraordinary. Moreover, the main story is well presented, well argued, and thoroughly enjoyable to read (Robert Fleck, Clemson University). In this exemplary book, Josiah Ober, one of the foremost international authorities on ancient Greek political, economic, and intellectual history, persuasively explains why and how ancient Greek communities and individuals managed – and sometimes failed - to flourish culturally and materially. (Paul Carledge)»

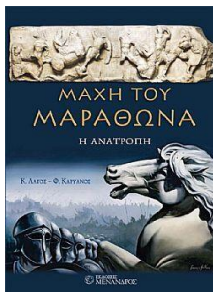
- from the back cover of the

book

ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

Λαγός, Κωνσταντίνος και Φώτης Καρυανός. *Μάχη του Μαραθώνα: η ανατροπή*. Αθήνα:

Μένανδρος, 2015. (ART 938.03 ΛΑΓ)

«Η Μάχη του Μαραθώνα σηματοδοτεί μια από τις πλέον σημαντικές στιγμές της ελληνικής αλλά και της παγκόσμιας ιστορίας, αφού υπήρξε καταλυτικός παράγοντας στη δημιουργία του Δυτικού Πολιτισμού. Παρ' όλα αυτά, μέχρι και σήμερα, οι βασικές της παράμετροι παρέμεναν άγνωστες. Στο βιβλίο αυτό, αποτέλεσμα της πολυετούς έρευνας των δύο συγγραφέων, αποκαλύπτονται για πρώτη φορά κρίσιμα συμβάντα της

περίφημης μάχης. Ταυτόχρονα, δημοσιεύεται η πλέον πρωτότυπη αναπαράστασή της και παρουσιάζεται ο ακριβής τρόπος με τον οποίο επετεύχθη η ελληνική νίκη. Οι συγγραφείς καταδεικνύουν ότι η

εποποιία του Μαραθώνα υπήρξε όχι μόνο μεγαλειώδης, αλλά και συγκλονιστική.»

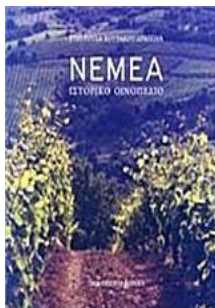
- από την ιστοσελίδα των Εκδόσεων Μένανδρος Χρήστου, Χρύσανθος. *Έργα τέχνης από τη συλλογή της Βουλής των Ελλήνων*. Αθήνα: Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων, 2010. (ART 759. 9495 ΧΡΗ)

«Η συλλογή Έργων Τέχνης της Βουλής, που συγκροτήθηκε τα τελευταία χρόνια, αντικατοπτρίζει την καλλιτεχνική παραγωγή στην Ελλάδα από τις αρχές του 19^{ου} έως και τον 21^ο αιώνα. Το ιστορικό υπόβαθρο, οι κανόνες αισθητικής και οι καλλιτεχνικές τάσεις και προτιμήσεις της κάθε περιόδου διαμορφώνουν την ιδιαίτερη φυσιογνωμία και καθορίζουν την πορεία της νεότερης και σύγχρονης δημιουργίας Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών που εργάστηκαν στην Ελλάδα. Ήδη το 2003 η Βουλή των Ελλήνων κυκλοφόρησε την πρώτη έκδοση του λευκώματος *Έργα Τέχνης από τη Συλλογή της Βουλής των Ελλήνων*, όπου παρουσιάζονταν αντιπροσωπευτικά αποκτήματα της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των διακοσμητικών τεχνών. Στην ανά χείρας, δεύτερη, αναθεωρημένη και εμπλουτισμένη έκδοση του Ίδρυματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία παρουσιάζονται 270 έργα ζωγραφικής και γλυπτικής. Η έκδοση συνοδεύεται από βιογραφικά σημειώματα των καλλιτεχνών καθώς και μια τεκμηριωμένη παρουσίαση της καλλιτεχνικής περιόδου στην οποία εντάσσονται.»

- από τον πρόλογο του βιβλίου

Κουράκου-Δραγώνα, Σταυρούλα. *Νεμέα: ιστορικό οινοπέδιο*. Αθήνα: Εκδόσεις του Φοίνικα, 2012. (913.387 ΚΟΥ)

«Το βιβλίο αποτελείται από αυτοτελή αφηγηματικά κείμενα ιστορικού, μυθολογικού, λαογραφικού και αμπελοοινικού ενδιαφέροντος, εμπνευσμένα από τη μακραίωνη ιστορία της "οινικής πρωτεύουσας" της Πελοποννήσου, της περιοχής της Νεμέας. Από τα κείμενα αυτά προκύπτει ότι η περιοχή είναι ένα ιστορικό "οινοπέδιο", ένα πεδίο που παράγει αδιάλειπτα ονομαστό οίνο από την αρχαιότητα και τους βυζαντινούς

χρόνους μέχρι σήμερα, αδιάφορο εάν Φράγκοι, Οθωμανοί ή Βενετοί κατείχαν στους μέσους χρόνους τον τόπο.»

- από το οπισθόφυλλο

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καφάογλου, Ηλίας. *Η ελληνική αυτοκίνηση: άνθρωποι, δρόμοι, οχήματα, αγώνες (1900 – 1940)*. Αθήνα: Ύψιλον, 2013. (388.342 ΚΑΦ)

«Η ιστορία της ελληνικής αυτοκίνησης, από τον ίππο στην ιπποδύναμη, όπως εξελίχτηκε από τις αρχές του 20ού αιώνα μέχρι τις παραμονές του Ελληνοϊταλικού πολέμου, μπορεί να διερευνηθεί μέσα από δρόμους και διαδρομές απρόβλεπτες: Γιατί δεν ιδρύθηκε στη χώρα μας εργοστάσιο αυτοκινήτων; Ποια είναι η κυρία με τη Ρολς; Γιατί η Ελλάδα δεν έγινε αυτοκινητιστικώς... αγνώριστη, σε μια χώρα που ο Βενιζέλος επιδίωξε να την κάνει "αγνώριστη"; Μπορεί, επίσης, να εξιστορηθεί μέσα από τις

ανείπωτες ιστορίες των πραγματικών πρωταγωνιστών: Πώς υποδέχθηκε η Πιπίτσα το γρηγοριανό

ημερολόγιο; Γιατί ο Οδυσσέας Ελύτης "τρώει τα χιλιόμετρα"; Ποιος ήταν ο Αντώνιος Σταθάτος; Ποιοι ήταν οι πρώτοι Έλληνες αμαξοποιοί; Τέλος, μπορεί να ανιχνευθεί μέσα από εθνικούς, κοινωνικούς, αλλά και αθλητικούς αγώνες: Ποιό ρόλο έπαιξε η χρήση του αυτοκινήτου εν πολέμω στη διάδοση της αυτοκίνησης; Τι έκαναν στους Βαλκανικούς Πολέμους οι "φίφτυ του"; Γιατί ο Ελληνικός Στρατός δεν έπρεπε να προχωρήσει προς την Άγκυρα; Πώς συνέβαλε η αυτοκίνηση στην εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας και στην ανάπτυξη της οικονομίας; Πότε και πώς οργανώθηκε το πρώτο ράλλυ στη χώρα μας; Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα, μέσα και από συνεντεύξεις με διακεκριμένους δρώντες του χώρου, διερευνά και απαντά ο Ηλίας Καφάογλου σε αυτό το δοκίμιο για την ιστορία

της ελληνικής αυτοκίνησης, μια διαδρομή, μέσω λεωφόρων και ατραπών.»

- από το οπισθόφυλλο

Nussbaum, Martha C. Έρωτος γνώση: δοκίμια για τη φιλοσοφία και τη λογοτεχνία.

Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2015. (170 NUS)

«Ποια είναι η σχέση φιλοσοφίας και λογοτεχνίας; Πώς συνυφαίνονται μορφή και περιεχόμενο σε θεμελιώδη έργα της κλασικής αρχαιότητας, αλλά και σε αριστουργήματα της νεωτερικότητας; Ποια είναι η σημασία της ηθικής στη ζωή και την τέχνη, ιδίως σε ό τι αφορά το σαγηνευτικό αλλά και ακανθώδες ζήτημα του έρωτα; Σε αυτά και άλλα κρίσιμα ερωτήματα απαντά το σημαντικό βιβλίο της Nussbaum Έρωτος γνώση. Σε δεκαπέντε κεφάλαια, που μεταβαίνουν από τη φιλοσοφία του

Πλάτωνα και του Αριστοτέλη στα κορυφαία έργα συγγραφέων όπως ο Ντίκενς, ο Χένρυ Τζέιμς, ο Μαρσέλ Προυστ και ο Σάμουελ Μπέκετ, η κορυφαία Αμερικανίδα φιλόσοφος, με λόγο στιβαρό, κείμενο και διαυγή, μας ταξιδεύει σ' έναν κόσμο στοχασμού και αισθήματος, όπου τα βιβλία έχουν τη δύναμη να επηρεάζουν καθοριστικά τις ηθικές αντιλήψεις και στάσεις του ανθρώπου.»

- από το οπισθόφυλλο

